Redakcijos archyvo nuotr.

Daug metų Rimantas Vaitiekūnas dirbo Valstybiniame Šiaulių dramos teatre.

Popietėje prisimintas Rimantas Vaitiekūnas

Spalio 6 dieną Šiaulių Povilo Višinskio bibliotekos Edukacinėje erdvėje vyko popietė „Nekintanti meilė muzikai: Rimantui Vaitiekūnui – 90“, skirta operos entuziastui, skaitovui, ilgamečiam Valstybinio Šiaulių dramos teatro darbuotojui, „Muzikos damų ir riterių“ klubo įkūrėjui ir vadovui, pedagogui, kolekcininkui, muzikinių ekskursijų gidui, dainų autoriui ir atlikėjui Rimantui Vaitiekūnui (1936–2016).

90 metų R. Vaitiekūnui būtų sukakę būtent spalio 6 dieną.

Popietėje skambėjo operų fragmentai, prisiminimais dalijosi R. Vaitiekūno dukra Daiva Kirvelienė, studijų kurso draugė Cecilija Lapkuvienė, aktorius Vladas Baranauskas, buvusi bibliotekos muzikos skyriaus vedėja Janina Tepliajeva ir kiti jį pažinojusieji.

Ekrane buvo galima stebėti praeities akimirkas, išsaugotas nuotraukose, apžiūrėti sukakčiai skirtą parodą.

R. Vaitiekūnas gimė Joniškio rajone, Skaistgiryje, mokėsi Žagarės vidurinėje mokykloje, tuometiniame Šiaulių pedagoginiame institute įgijo lietuvių kalbos mokytojo specialybę.

Po studijų dirbo Skaistgirio vidurinėje mokykloje, 1976–1980 metais buvo Joniškio kultūros rūmų direktorius. Įkūrė Joniškio liaudies teatrą, su mėgėjų dramos kolektyvais pastatė 50 spektaklių.

1980–1990 metais R. Vaitiekūnas dirbo Šiaulių dramos teatro direktoriaus pavaduotoju, iki 2011 metų – archyvaru.

1991 metais Šiaulių Povilo Višinskio bibliotekoje įkūrė Muzikos damų ir riterių klubą, jam vadovavo. Organizavo ekskursijas į Latvijos ir Lietuvos teatrus.

Išleido knygas „Susitikimų akimirkos“, „Mūzų prieglobsty“, „Opera, meile mano“, „Sakmė apie aktorę: prisimename Potenciją Pinkauskaitę“, „Penkiasdešimt metų teatre: apie aktorių Vytautą Benokraitį“, publikavo straipsnius spaudoje.

R. Vaitiekūnas kūrė dainas ir romansus, išleido muzikinių įrašų – kasečių ir kompaktinių diskų.

Meilė teatrui ir muzikai pasufleravo kolekcijos kryptį – R. Vaitiekūnas surinko apie 4 tūkstančius menininkų autografų iš 87 šalių.

2017 metais R. Vaitiekūno kultūrinei veiklai įprasminti Šiaulių Povilo Višinskio bibliotekos Meno ir muzikos skyriuje buvo atidaryta Rimanto Vaitiekūno muzikos svetainė ir atidengta vardinė lentelė. Ta proga Valstybinis Šiaulių dramos teatras bibliotekai perdavė melomano sukauptą klasikinės muzikos kūrinių kolekciją.

R. Vaitiekūno atminimas gyvas ir Joniškyje – minint 90-ąsias gimimo metines, Jono Avyžiaus viešosios bibliotekos skaitykloje visą spalį eksponuojama literatūros paroda „Kolekcionierius, melomanas, knygų autorius Rimantas Vaitiekūnas“.

R. Vaitiekūnas mirė 2016 metų kovo 9 dieną, palaidotas Skaistgirio kapinėse.

„Šiaulių krašto“ inf.

Išskirtinis Šiaulių

Ričardas JAKUTIS

Rudeniui einant vis tikryn vieną vakarą paskambino Globos namų „Paupio namai“ Šiaulių regiono vadovė Evelina Mažeikienė ir papasakojo apie sumanymą organizuoti dailininkų plenerą „Šv. Jurgis: viltis, globa, drąsa“. Šiauliuose, Kražių gatvelėje, šalia Šv. Jurgio bažnyčios, kuriami globos namai ir norima, kad jų sienas puoštų dailininkų darbai.

Kas tokiai iniciatyvai nepritartų, todėl plenere sutiko dalyvauti būrys šiauliečių dailininkų. Dvidešimt dailininkų dirbo visą savaitę ir sukūrė po du kūrinius.

Nustebino iš paveikslų sklindanti šviesa. Šiaip jau lietuvių tapytojų darbai dažniausiai – tamsių, niūrių spalvų, skulptūros – veik visos gedinčios, tai šiame plenere, nors dailininkai to nebuvo prašyti, visi tarsi susitarę ieškojo šviesos, suprasdami, kad jie globos namų gyventojams teiks džiaugsmą ir viltį.

Plenero dalyvių nuotr.

Globos namų „Paupio namai“ Šiaulių regiono vadovė Evelina Mažeikienė sako, jog siekia, kad šių namų gyventojai jaustųsi kaip namie.

Autoriaus žodis

Arvydas JUOZAITIS

Miestas, kuriame tauta susikuria savo civilizaciją, tampa jos amžinu sostapiliu. Šis miestas tampa pirmuoju valstybės indu, amžinuoju jos židiniu.

Lietuviai, XX amžiaus pradžioje pakilę iš keturių šimtmečių letargo, pasišovė įžengti į modernią Europą, deklaruodami valstybę. Deja, po pirmųjų žingsnių mes netekome istorinės savo sostinės. Suskubome susitelkti Kaune ir jau jame pradėti naują savo civilizaciją.

Kurdami Lietuvos civilizaciją, kūrėmė Kauno Lietuvą.

M. K. Čiurlionio vizijose matome auksu nulietą miestą, kuris kaip pasakiška būtybė kyla iš žemės gelmių. Virš slėnio skrieja Vytis. Šią viziją lietuviai galėjo įkūnyti ir Vilniuje, ir Kaune. Abu miestai apsupti kalvų, kyla iš slėnių, abu šauna bokštais į dangų – į ateitį.

***

Kaunas iškilo lietuvių žemių mazge, pasisėmęs iš to mazgo jėgos – iš Neries ir Nemuno santakos. Todėl į kurią subėgo visos šalies gyvybės vanduo ir energija. Todėl Kaune galėjo susitelkti gentys, kilti pilys, kryžiuotis keliai.

Kaunas tapo mūsų lemties vieta.

Vargu ar kuris kitas miestas būtų leidęs lietuviams XX amžiaus pradžioje pakilti taip ūmai ir taip veržliai.

***

Asmeninė nuotr.

Kauno istorija bareljefuose.